Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; in Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifa și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 35. | Brașovŭ, Mercurĭ, 17 (29) Februarie | 1888.

Brașovŭ 16 Februarie, 1888.

Precum amŭ arătatŭ în revista de erĭ, foile tiszaiste făcuseră mare sgomotŭ din incidentulŭ procesului intentatŭ de către procurorulŭ din Viena redactorului foiei politice sĕptĕmânale „Parlamentar“, Dr. Zivny. Acesta fusese acusatŭ, precum scimŭ, pentru crima de înaltă trădare din causă că ar fi unŭ „agitatorŭ panslavistŭ“. Atâta numai le-a trebuitŭ foilorŭ din Pesta, pentru ca sĕ strige ca din gura șerpelui, că monarchia este amenințată de „panslavismŭ“ și de „panrusismŭ“. Nu era însĕ destulŭ cu atâta. Casulŭ lui Zivny trebuia sĕ le servescă și ca mijloc de suspițiunare a manifestațiunilorŭ celorŭ mai nouĕ naționale eșite din sînulŭ Croațilorŭ și alŭ Slovacilorŭ și așa declarară „Nemzet“ cu „P. Lloyd“ că Strossmayer și aderenții lui Hurban își fierbŭ păsatulŭ totŭ în aceeași olă cu „agitatorulŭ“ Zivny.

In cele din urmă, — esclamă „P. Lloyd“ cu multă emfasă — li se vorŭ deschide ochii și celorŭ din Viena. Era sigură fóia ungurescă, că periculosulŭ „agitatorŭ panslavistŭ“ va fi condamnatŭ și pedepsitŭ cu totă asprimea.

Se vede însĕ că cei din Viena nu s'au spăriatŭ nicidecum de strigătulŭ de alarmă alŭ foilorŭ tiszaiste. Ei cugetă mai rece și mai liniștitŭ și, cu tóte că nu'sŭ mulțumițĭ cu guvernulŭ Taaffe, nu vĕdŭ pericule unde nu suntŭ, nu se spariă de totă umbra, ci mai țînŭ contŭ și de faptele și împrejurările reale. Astfelŭ jurații din Viena au pronunțatŭ unŭ verdictŭ, în urma căruia multŭ primejdiosulŭ „agitatorŭ panslavistŭ“ fŭ achitatŭ.

Procurorulŭ a imputatŭ lui Zivny, că prin scrierile sale provócă pericule în contra statului, propagândŭ unitatea religionară și limbistică a Slavilorŭ, trecerea lorŭ la ortodoxiă și învĕțarea limbei rusescĭ. I-a imputatŭ că are abonați în Rusia, că primesce dela o societate de binefacere rusescă chiar subvențiunĭ și că stă în legătură cu panslaviștii.

Zivny declară, că elŭ luptă pentru uniunea culturală a Slavilorŭ, nu pentru uniunea lorŭ politică și că n'a încetatŭ a fi patriotŭ bunŭ austriacŭ, tocmai așa precum nu greșescŭ Nemții liberalĭ contra patriotismului prin aceea, că susținŭ solidaritatea culturală cu conaționalii lorŭ din Germania. Pentru că are abonați în Rusia, nu urmeză, că stă în serviciulŭ rusescŭ, căci atuncĭ ar trebui sĕ fiă declaratŭ și de instrumentŭ alŭ Germaniei, deórece are și acolo abonați; mai departe nu i se póte imputa ca unŭ actŭ nepatrioticŭ că are conecsiunĭ cu reuniunea de binefacere slavă, după ce de esemplu episcopulŭ Strossmayer este chiar membru onorarŭ alŭ acestei reuniunĭ.

Dovedile aduse de către procurorŭ n'au fost de ajunsŭ spre a convinge pe jurii despre aceea că Zivny ar amenința statulŭ și așa au rĕspunsŭ la întrebarea, decă este seu nu unŭ „agitatorŭ panslavist“, în modŭ negativŭ.

Amŭ amintitŭ aicĭ momentele principale ale procesului din vorbă, pentru ca și cetitorii noștrii sĕ aibă o ideiă despre elŭ.

In legătură cu acestŭ procesŭ s'a încinsŭ în Austria și o discusiune publicistică privitóre la pretinsele scopurĭ ale „panslavismului.“

„Unŭ panslavismŭ politicŭ“ — scrie „Politik“ din Praga — „în sensulŭ, care vorŭ sĕ i'lŭ dea adversarii slavismului nicĭ nu esistă. De-o uniune politică a tuturorŭ Slavilorŭ spre detrimentulŭ Austriei n'a fostŭ vorbă niciodată între noi.“

„Nicĭ că se va ivì vreodată“, adauge numita fóia, „unŭ panslavismŭ politicŭ, decă ministeriului Taaffe se va nisuì în spiritulŭ mesagiului împĕrătescŭ dela 1879 a realisa egala îndreptățire a tuturorŭ popórelorŭ monarchiei.“

Etă dér în puține cuvinte metodulŭ celŭ mai ușorŭ de a delătura periculului „panslavismului“. De ce nu voiescŭ sĕ-lŭ practice și politicii din Pesta față cu Croații și cu Slovacii?

Atuncĭ ar fi de prisosŭ iritațiunea, la care se supunŭ publiciștii ungurĭ, când față cu cele mai neînsemnate evenimente își sarŭ din piele și vorŭ sĕ fiă salvatorii monarchiei.

Pentru ce s'a făcutŭ Hurbanu „agitatorŭ“?

„Budapesti Hirlap“ publică descrierea unei visite făcute lui Hurban din partea unui particularŭ, care din conversația avută cu Hurban povestesce între altele următórele:

„Hurban a vorbitŭ între altele și despre causa ce l'a făcutŭ pe elu „panslavistŭ.“ Elŭ spuse, că pe când era studentŭ alŭ liceului din Pojunŭ până în a VII-a classă a fostŭ cu cele mai bune sentimente ungurescĭ, a fostŭ unulŭ dintre acei studențĭ, carĭ decopiau diarulŭ redigeatŭ de Kossuth. Tînĕrulŭ lui sufletŭ însĕ a iubitŭ pe Ștefanŭ Szechenyi cu totŭ fanatismulŭ. In societatea literară slovacă, ce se înființase atuncĭ sub președinta teologului Star, pe lângă tóte ademenirile ce neîntreruptŭ i-se făceau, elŭ n'a voitŭ se între, ba încă desprețuia pe Zaborszky, care locuia cu elu într'o casă și care era unŭ membru activŭ alŭ acestei societățĭ.

„Odată însĕ, pe când elu se preumbla cu Zaborszky pe țĕrmurii Dunărei, câțiva studențĭ începură sĕ-i batjocurescă, ba chiar sĕ-i insulte. Acestŭ accidentŭ neînsemnatŭ a fostŭ hotărîtorŭ pentru întregă vieța lui. In aceea di a scrisŭ o poesiă slovacă, pe care în diua următóre a dat'o lui Stur, a intratŭ în societate și de atuncĭ, cu sabia și cu pena, elŭ a fostŭ celŭ mai inverșunatŭ anteluptătorŭ alŭ propagandei panslaviste în Ungaria.“

„Kolozsvár“ dela 24 Februarie reproducĕndŭ acestŭ accident din vieța lui Hurban, dice într'unŭ articulŭ publicatŭ pe pagina primă:

„Așa s'a întîmplatŭ; din acéstă causă s'a făcutŭ Hurban inimiculŭ plinŭ de ură și de amărăciune alŭ rassei maghiare, stricândŭ pretutindenea și în tóte unde numai a pututŭ strica; s'a făcutŭ inimicŭ din causă că l'au batjocuritŭ și l'au insultatŭ, fiindŭ că era de naționalitate slovacă.“

„Vorbirea lui Hurban nu motiveză, nu-lŭ mântuesce pe elŭ nicĭ câtușĭ de puținŭ de faptele lui pecătóse, dér fără îndoelă cuprindŭ în sine o admoniare, o mare învĕțătură, ce ar trebui sĕ străbată în inima fiă-cărui Maghiarŭ.

„Durere: și astădĭ este lățită datina, că ne batemŭ jocŭ de cei de altă rassă, din causa naționalității lorŭ. Intr'unŭ locŭ Slovacii, în altŭ locŭ Sêrbii și Croații, în Ardealŭ însĕ Românii *adese-orĭ suntŭ intempinațĭ din nepricepere cu cuvinte de batjocură.* Óre pe cățĭ din cei ce s'au apropiatŭ de noi, pe cățĭ prietinĭ i-a inspăimântatŭ până acum acéstă duritate!

„Persecuția se începe deja în scólă, unde — din causa pĕcătósei trecerĭ cu vederea a învĕțătorului — *copilulŭ de Românŭ*, de esemplu, *pre adesceorĭ este ținta spre care necurmatŭ se îndreptă bombardările conscolarilorŭ sĕĭ.* Și pe când ar fi pututŭ deja sĕ ni-se întărescă și nouĕ mólele capului, încă *nicĭ atuncĭ nu pregetămŭ a lovi cu câte-unŭ cuventŭ vătĕmătorŭ, cu câte-o pișcătură umilitóre pe copilulŭ romînŭ, slovacŭ etc.*

„Esemplulu lui Hurbanu, că cineva fiă în etatea lui de copilŭ orĭ de bărbatu își intórce fața de către *Maghiarulŭ celŭ batjocoritorŭ*, încă și astădĭ se repetă neîncetatŭ. Și nu avemŭ destulŭ sentimentŭ pentru a cunósce, că prin acéstă duritate vătĕmătóre nouĕ înși-ne ne stricămŭ, pe noi înși-ne ne slăbimŭ. Nu avemŭ sentimentulŭ pentru a cunósce, că cine batjocuresce fără socotelă pe altulŭ din causa naționalității sale, acela sprijinesce o tendință anti-maghiară, pentru-că pe cea mai eficace cale posibilă consolideză pe inimicii rassei nóstre.

„Invĕțătorĭ în scólă! Maghiarĭ în societate! Cetițĭ cum s'a făcutŭ Hurban „panslavistŭ“. Și cugetați-vĕ, că totŭ cuventulu de batjocură *făcutŭ* prețuesce atâta, ca și cum ațĭ da dece florinĭ pe sema „kulturegylet“-ului. Și totŭ cuventulŭ de batjocură *rostitŭ* strică mai mult decâtŭ ațĭ sci voi folosi patriei chiar și cu cele mai frumóse frase!“

Maghiarisarea în Sĕcuime.

Dintre Sĕcuime-Moldova. Febr. 1888.

Rîulu Trotușŭ isvorĕsce din marginea resăritenă a Sĕcuimei, curge cam spre rĕsăritŭ și trece în România. Aprópe de fântâna acestui rîu e situată comuna Lunca de susŭ, apoi Lunca de mijlocŭ. Ambele'sŭ locuite — cu escepțiunea a vr'o 20 familii române — numai de Ciangăi, în numĕrŭ de peste 3200 suflete. Mai josŭ pe acéstă vale e situată comuna Ghimeșŭ-Făgetŭ, după care urmeză Ghimeșulu, numitŭ de poporŭ Șianțŭ, lângă vamă, care erășĭ este locuitŭ de Ciangăi și Secui. Eu mĕ voiu ocupa de astădată cu descrierea comunei Ghimeșŭ-Făgetŭ în care maioritatea locuitorilorŭ suntŭ Român.

Se află în acéstă comună aprópe 300 familii române și vre-o 120 familii de Ciangăi. Românii au o biserică, nu mare, dér coréspundĕtóre, din materialŭ solidŭ. Asemenea au o școlă corĕspundĕtóre, edificată în 1873, după planŭ. Dér daună că Românii, condușĭ de simțulŭ frățietății, la edificarea școlei au primitŭ ceva ajutorŭ și dela Ciangăii aflătorĭ în acéstă comună. Au primitŭ adecă dela Ciangăi bagatelulu ajutorŭ de vr'o 50 fl. și câte-va dile de lucru. Românii însĕ au spesatŭ sute de florinĭ și sute de dile de lucru și totușĭ acuma Ciangăii țînŭ a fi egalĭ în dreptŭ cu Românii, pretindĕndŭ ca băieții lorŭ sĕ fiă instruițĭ din tóte obiectele ciangăläesce. Acesta este unŭ mare periculŭ pentru esistența națională a Românilorŭ, carĭ suntŭ deja și acum fórte maghiarisațĭ. Bĕtrânii sciu ce i dreptŭ cu toții bine românesce, dér din generațiunea mai tînĕră, 30—50 anĭ de etate, se află unii, carĭ abia decă pricepŭ românesce ér între tinerime o mare parte nu scie nimicŭ românesce.

Portulŭ la toțĭ, și la Ciangăi, lĭ-e românescŭ. Copii de scólă între 6—12 anĭ suntŭ 186. Școla o cerceteză 54 Românĭ și vr'o 16 Ciangăi. Ciangăii au totŭ cerutŭ ca statulŭ sĕ edifice aicĭ o școlă, dér lĭ-s'a rĕspunsŭ, că nu-sŭ parale. Acum lĭ-a promisŭ „Kulturegylet“-ulŭ și speră că la veră se vorŭ și apuca de lucru.

În fața acestui periculŭ adâncŭ simțitŭ, Românilorŭ de aicĭ lĭ-arŭ trebui, nu unŭ învĕțătorŭ, și încă și acela se fiă silitŭ a'șĭ perde timpulŭ cu Ciangăii, ci celŭ puținŭ doi învĕțători bunĭ, carĭ vîrîndŭ în tinerime simțĕminte naționalĭ, sĕ-i învețe cunóscerea și prețuirea limbei materne mai pre susŭ de tóte. Dér poporulŭ e seracŭ, abia póte trăi de pe o di pe alta, de unde sĕ mai pótă plăti și doi învĕțătorĭ? Rĕmâne în sarcina celorŭ competențĭ ca sĕ se cugete cu seriositate asupra mijlócelorŭ de vindecare.

La maghiarisarea Românilorŭ fórte multŭ contribue căsătoriele mixte, căcĭ decă unŭ june românŭ ia în căsĕtoria o jună de Ciangău, acésta nesciind românesce — copiii și-i cresce în limba maghiară; ba sciindŭ membrii familiei românescĭ, în carea s'a vîrîtŭ ea, toțĭ ungurescе, cu timpulŭ limba română devine eschisă din acea familiă. Totŭ așa se întêmplă și decă o jună română se mărită după unŭ june ciangău, căcĭ se face ciangóică cu trupŭ și sufletŭ. Așa deră în ambe casurile dauna e numai a nóstră.

Ei nu cunoscu deosebire între Românŭ și Ungurŭ, ba fiindu-le și portulŭ comun, căsĕtoriile mixte — spre mai marea nóstră daună — sŭ fórte dese. Fetele române se mărită bucurosŭ după Ciangăi, ér unii dintre bărbațĭ au începutŭ a se cere se trécă la romano-catolicismŭ, adecă sĕ se facă ungurĭ.

Mai amintescŭ în legătură cu acesta, că „Kulturegylet“-ulŭ a înființatŭ o parochiă reformată în Ciucŭ-Szereda, alŭ cărei preotŭ ne-a și cercetatŭ deja. De însemnatŭ e, că până în presinte o astfelŭ de parochiă nu a esistatŭ în întregŭ com. Ciucului și e temă, că decă noi vom fi totŭ așa indiferențĭ ca până acum, decă nu vomŭ procede a lumina poporulŭ și a-i inspira simțeminte naționalĭ, nefiindu-i permisă trecerea dela ritulŭ greco-cath. la celŭ rom.-cath., mulțĭ póte vorŭ trece la calvinismŭ.

Ne trebue școlĭ naționale și conducĕtorĭ conscii de chiămarea lorŭ. Numai astfelŭ putemŭ fi salvațĭ.

Cu altă ocasiune vĕ voiu raporta despre Românii, carĭ locuescŭ spre miadădi dela Ghimeșŭ, dealungulŭ graniței Moldovii.

Moțulŭ celŭ tînĕrŭ.

SCIRILE DILEI.

Unŭ preotŭ harnicŭ e o nepreţuită comóră pentru o comună. Părintele *Ionŭ Hamsea* din *Rĕşnovŭ*, abia de optŭ lunĭ preotŭ acolo, a inceputŭ sĕ dea frumóse dovedĭ despre vrednicia şi energia sa. A isbutitŭ se înfiinţeze unŭ corŭ de peste 30 de plugarĭ şi Dumineca trecută a şi cântatŭ în nouĕ şi frumósa biserică a Româniloru rĕşnovenĭ. E cu neputinţă sĕ se dea deplină espresiune bucuriei poporului care la audulŭ corului a fostŭ mişcatŭ până la lacrĕmĭ.

Felicitămŭ pe tînĕrulŭ preotŭ şi'i dorimŭ succese şi în alte întreprinderĭ salutare pentru credincioşii sĕi.

* * *

După ultimele adeverirĭ din partea poliţiei din *Sighişóra*, în decursulŭ *epidemiei de tifusŭ* s'au bolnăvitŭ 107 persóne, dintre care 26 s'au însănĕtoşatŭ, 10 au muritŭ şi 71 erau la 9 (21) Februarie încă în tratare medicală. Bóla e în descrescere.

* * *

Cu privire la *jăfuirea postei* din *Praidŭ*, cu care ocasiune unŭ gendarmŭ a fostŭ omorîtŭ, se comunică, că cercetarea a avutŭ ca urmare arestarea visitiului, care fugise dela loculŭ unde s'a comisŭ furtulŭ şi omorulŭ, şi făcuse arătare autorităţii. S'a doveditŭ adecă, că visitiulŭ poştei a fugitŭ din grupulŭ jăfuitorilorŭ ucigaşĭ, cu carĭ se vede că era de mai nainte înţelesŭ. Făptuitorii au fostŭ prinşĭ lângă Reghinulŭ săsescŭ.

Adunarea generală constituantă

a reuniunei femeiloru române din Aradu şi provincia.

Precum aţĭ anunţatŭ şi D-Vóstră d-le Red. în colónele veteranei nóstre „Gazete“, întru adevĕrŭ s'a şi întêmplatŭ; anume la 9 (21) Februariu s'a ţinutŭ aicĭ în Aradŭ adunarea generală constituantă a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provincia.

Deşi s'au scrisŭ multe, mai alesŭ în „*Tribuna*“, din partea unora în contra comitetului şi a reuniunei, cu tóte aceste — *post tot discrimina rerum* — reuniunea femeilorŭ române din Aradŭ şi provincia, cu ajutorulŭ lui D-ḑeu şi a ómenilorŭ de bine, este astădĭ pusă în viaţă pe base solide, şi anume cu o însufleţire ce ni-se pare că prevestesce apropiarea unei ere mai fericite. —

La 10 óre a. m. în biserica nóstră catedrală a fostŭ invocarea Spiritului sânt, în presenţa unei frumóse cununĭ compusă din fruntea femeilorŭ române din Aradŭ şi provincia.

Încă nu erau $10\frac{1}{2}$ óre a. m., când sala cea spaţiósă a seminariului cuprindea între frumoşĭ zugrăviţii sĕi păreţĭ ca la 160 de dame şi totŭ pe atâţĭ domnĭ.

In faţa acestui publicŭ alesŭ, preşedinta interimală a reuniunei dechiară adunarea generală constituantă de deschisă.

Atuncĭ Revrdss. domnŭ vicariu episcopescŭ Ieroteiu Beleşiu propuse şi adunarea primi cu aclamaţiune, ca o deputaţiune sĕ învite la adunare pe Ilustritatea S'a Prea Sânţitulŭ d-nŭ Episcopŭ diecesanŭ, *Ioanŭ Meţianŭ*, ca pe patronulŭ reuniunei; şi până atuncĭ se suspenda şedinţa.

Bărbatulŭ doritŭ, capulŭ tuturorŭ întreprinderilorŭ nóstre salutare de cultură, se presentă în adunare copleşitŭ de unŭ viforŭ de aplause, ce nu voiau se mai înceteze.

Redeschidêndu-se şedinţa, adunarea generală aclamă ca presidentŭ ad. hoc totŭ pe d-na presidentă a comitetului interimalŭ Hermina P. Desseanu. —

Atuncĭ Inaltulŭ prelatŭ, cunoscêndŭ momentuositatea sublimă a adunărei, cu faţă veselă şi cu tonŭ însufleţitorŭ pronunţă următorulŭ importantŭ discursŭ pe care — fiind-că are sĕ treacă în analele istoriei — am onóre a Vi-lŭ alătura spre publicare:

„Onorată adunare generală! Multŭ stimatelorŭ Dómne şi Domnĭ!

Fiindŭ invitatu a participa şi eu la acéstă onorabilă întrunire, am venitŭ cu plăcere şi în mijloculŭ D-vóstrĕ, precum am mersŭ în totŭ loculŭ unde a fostŭ trebuinţă de presenţa şi conlucrarea mea pentru promovarea intereselorŭ nóstre culturalĭ. Decĭ vĕ salutŭ şi eu cu bucuriă, Dómneloru şi Domniloru, vĕdêndu-vĕ în numĕrŭ aşa mare întrunişĭ spre unŭ scopŭ atâtŭ de frumosŭ şi măreţŭ, cum este şi acela alŭ reuniunei acesteia, dorindu din sufletŭ, ca cerulŭ sĕ vĕ binecuvinte cu vieţă cât mai îndelungată şi cu resultate câtŭ mai bogate în asemenea întreprinderi salutare.

Precum sciţĭ, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, una din cele mai mărețe idei ale timpului nóstru este şi ideia associaţiunei, a întrunirei mai multorŭ puterĭ spre ajungerea unui scopŭ comunŭ, bunŭ şi folositorŭ, ce nu s'ar putea ajunge prin puterĭ despărţite. De aceea şi cele mai culte naţiunĭ şi popóre din lume au întrebuinţatŭ cu multă însufleţire acéstă ideeă, practicându-o cu mare folosŭ pe tóte terenele; şi totŭ de aceea toţĭ câţĭ au îmbrăţoşatŭ acea idee progreséză frumosŭ în tóte privinţele.

Voindŭ şi noi a ne folosi de acea ideiă măreţă a associaţiunei, şi anume dorindŭ şi damele române din Aradŭ a se constitui într'o associaţiune spre unŭ scopŭ măreţŭ, încă la 31 Ianuariu 1884 s'au întrunitŭ într'o conferinţă convocată prin mine, şi ţinută sub presidiul meu, spre a pune fundamentulŭ unui măreţŭ monumentŭ, pentru înaintarea neamului nostru adecă pentru înfiinţarea unei scóle române de fetiţe în Aradŭ.

In acea conferinţă s'a pusŭ, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, basa acestei intrunirĭ, atuncĭ şĭ-a alesŭ adunarea comitetulŭ şi pe ceilalţĭ funcţionarĭ ai ei, şi totŭ atuncĭ a şi datŭ comitetului însărcinarea de a elabora unŭ proiectŭ de statute, şi apoi a-lŭ supune altei conferinţe spre pertractare şi staverire definitivă.

Conformŭ acestei însărcinărĭ comitetulŭ a şi prelucratŭ proiectulŭ de statute, şi supunêndu-lŭ spre pertractare şi staverire finală unei a doua conferinţe convocată pe 29 Martie 1884, acea conferinţă staverindŭ definitivŭ statutele a autorisatŭ de nou pe comitetulŭ ei se facă cele de lipsă pentru întărirea acelorŭ statute, ca aşa reuniunea se se pótă constitui definitivŭ şi sĕ-şĭ încépă activitatea.

In urma acestei a doua auctorisărĭ comitetulŭ avêndŭ în vedere, că scopulŭ reuniunei espusŭ în statute este înfiinţarea unei scóle române ortodoxe de fetiţe puse sub scutulŭ bisericei ortodoxe române, mai nainte de tóte a petiţionatŭ la consistorulŭ nostru de aicĭ, pentru întărirea statutelorŭ în totŭ cuprinsulŭ lorŭ.

Aicĭ aflu de bine a observa, că în contra acelei prime petiţionarĭ la consistoriu n'a făcutŭ nimenĭ nicĭ cea mai mică escepţiune.

Ajungêndŭ astfelŭ statutele la consistoriu, şi credêndŭ consitoriulŭ că n'ar fi competinte a se pronuncia şi asupra acelei părţĭ din statute, ce se refere la recunóscerea reuniunei ca persónă juridică, a avisatŭ pe comitetŭ sĕ esopereze mai întâiu la înaltulŭ ministeriu recunóscerea reuniunei ca atare, şi apoi după aceea sĕ se reîntórcă de nou către biserică pentru acordarea dreptului de a înfiinţa o scólă confesională, şi pentru regularea referinţelorŭ dintre biserică şi reuniune.

Aşa s'a şi întêmplatŭ, căcĭ după ce s'a recunoscutŭ reuniunea de atare din partea Inaltului Ministeriu, comitetulŭ s'a reîntorsŭ de nou către Consistoriu, pentru îndreptăţirea de a înfiinţa o şcólă confesională şi pentru regularea referinţelorŭ dintre biserică şi reuniune.

Credŭ, că şi Onorata adunare va înţelege, că după-ce reuniunea în statutele ei aprobate şi de Inaltulŭ Ministeriu, a adoptatŭ de scopŭ alŭ ei înfiinţarea unei şcolĭ confessionale sub scutulŭ bisericei nóstre: biserica încă era în drept a-şĭ precisa condiţiunele, sub carĭ ar putea concede acelei reuniunĭ o asemenea şcólă confesională. Astfelŭ a ajunsŭ a se staveri referinţele dintre biserică şi reuniune.

Pe când ne bucuramŭ cu toţii, că acéstă reuniune s'a pusŭ sub scutulŭ bisericei nóstre naţionale, sub scutulŭ acelei biserici, care fu pururea şi scutulŭ părinţilorŭ şi străbunilorŭ noştri, pe când credeamŭ, că abia va fi mai esistândŭ în părţile nóstre o reuniune mai bine ocrotită, şi speramŭ a înfiinţa câtŭ mai curêndŭ şcóla de fetiţe atâtŭ de necesară în aceste părţĭ, mai alesŭ că şi consistoriulŭ nostru, de trei anĭ încóce, în totŭ anulŭ a indusŭ în bugetulŭ sĕu câte o miiă florenĭ pentru aceea şcólă, ceea ce represinta unŭ capitalŭ aprópe de diece-orĭ mai mare ca acela alŭ reuniunei, pe atuncĭ cu durere am observatŭ, că s'au ridicatŭ şi vocĭ de nemulţămire contra suplementului adnexatŭ la statute, prin care se reguléză referinţele dintre biserică şi reuniune. —

Sĕ póte că acele nemulţămirĭ vorŭ fi provenitŭ din presupunerea, că biserica ar fi intenţionândŭ a octroa reuniunei suplimentulŭ amintitŭ; eu înse potŭ asigura pe onorata adunare generală, că din partea bisericei nu numai nu esistă o astfelŭ de intenţiune, ci tocmai din contră, décă onorata adunare generală ar afla de bine a face careva modificărĭ în acelŭ suplimentŭ, sĕ fiă convinsă, că din partea bisericei va întêmpina totă bunăvoinţa, în tóte nisuinţele şi dorinţele sale cele bune, ca astfelŭ sĕ se pótă ajunge câtŭ mai curêndŭ scopulŭ măreţŭ ce urmărimŭ, printr'o înţeléptă şi armonică conlucrare, conformŭ dragostei evangelice.

Şi décă învitatŭ de D-vóstră am luatŭ cuvêntulŭ în acéstă adunare, — după ce atinseiu pe scurtŭ istoriculŭ acestei reuniunĭ, aflu de bine totodată a dechiara, că nu aparţine bisericei a altera drepturile cuiva, sĕu a împiedeca pe cineva întru ajungerea scopurilorŭ bune şi salutare, ci din contră, biserica este chiămată a da totŭ sprijinulŭ şi conlucrarea pentru realisarea scopurilorŭ mântuitóre ale omenimei.

După ce înse este faptŭ, că scopurile marĭ se potŭ realisa numai prin conlucrarea tuturorŭ factorilorŭ chiămaţĭ, în buna înţelegere şi dragoste frăţéscă: astfelŭ spre a se delătura şi cea mai mică umbră de nemulţămire, dechiarŭ, că dorinţa mea ca patronŭ alŭ acestei reuniunĭ, dér şi ca Archiereu, este, ca reuniunea sĕ se constitue acum numai pe basa statutelorŭ aprobate de înaltulŭ guvernŭ.

După acestea recomandându-vĕ pace, dragoste, şi bună înţelegere, de carĭ avemŭ trebuinţă în tóte lucrările nóstre, şi implorândŭ de nou binecuvêntarea cerului asupra D-vóstre şi asupra lucrărilorŭ D-vóstre. — Vĕ poftescŭ a continua lucrările D-vóstre, după ce d-na presidentă a dechiaratŭ adunarea generală constituantă a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ si provincia, de deschisă.“

Aplause sgomotóse şi îndelungate a întêmpinatŭ frumósa vorbire a Inaltului prelatŭ, ér adunarea decise în *unanimitate*, ca acelŭ discursŭ sĕ între la protocolŭ din cuvêntŭ în cuvêntŭ.

(Va urma.)

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Chiuituri sĕu horĭ de jocŭ

de prin *Chioru*, culese de *Ioanŭ Bonatiu* inv. în Tolgieşiu.

De-aşu trăi câtŭ petra'n viiă
Nu iau fată cu moşia
Sĕ'mĭ poruncéscă ea mie;
Ci mĭ-oiu lua una sĕracă
Numai ochii ei se-mĭ placă.

* * *

Trecuiu valea mortŭ de sete,
Mĕ'ntêlnii cu douĕ fete,
Fetele cu pantlicĭ nouĕ
Ţucu-mi-le pe-amêndouĕ,
Şi pe una totdeuna,
Er pe una câte-odată
Sĕ nu fiă supĕrată.

* * *

Am unu drăguţŭ câtŭ unŭ iedŭ
Când ilu scapŭ în érbă-lŭ perdu;
Pare'mĭ bine că-i ş'aşa
Că sare câte-o vălcea.

* * *

Dis'o maica către mine:
Lasă uliţele, câne!
De maica n'am ascultatŭ,
Nicĭ bine nu mĭ-a umblatŭ.
Că câte maica mĭ-o spusŭ
Tóte la spate le-am pusŭ.

* * *

Rĕu-i omului atuncĭ
Când îşĭ dă boii pe juncĭ,
Şi fetele după slugĭ.

* * *

De-i fata câtŭ de găzdacă
N'are destre numa-o vacă.
Numa-o vacă şĭ-o junincă
Cu cea vacă se îmbracă,
De junincă'şĭ ia oglindă
Totu se cată şi se strîmbă
Sĕ vedă câtu-i de mândră.

* * *

Fetele de pe la noi
Facă-le Dumneḑeu oi
Şi pe mine pĕcurarŭ
Sĕ şedŭ cu ele pe dealŭ.

* * *

Sĕmena-mĭ-aşŭ busuiocu,
Da mĕ temŭ ca'ntinde locŭ
La bădiţa pîngă clopŭ;
Sĕmena-mĭ-aşŭ tămăiţă,
Da mĕ temŭ c'a'ntinde viţă
La bădiţa pe uliţă.

* * *

De-aiu fi mândră de Românŭ
Pune-ţĭ-aşŭ guriţa'n sînŭ,
Dér nu eştĭ de legea mea,
Ne-amŭ iubi, dér n'omŭ putea.

* * *

Bine'i stă lelii gătată
Totu cu haine dela şetră,
Dér mai bine i-ar şedé
Când le-ar fi făcută ea;
Nu'sŭ de mâna ei făcute,
Ci'sŭ luate pe băncute.
Sĕracile şetrele
Cum îmbracă fetele,
De n'ar fi armênŭ cu şetră
N'ai vede fată'nbrăcată.

* * *

Susu-i cerulŭ de pămêntŭ
Fete ca la noi nu suntŭ,
Ba deu suntŭ şi pe-alte sate
Da'sŭ cu gurile căscate,
Cu cămeşĭ pĕcurărescĭ
Cu póle de sacŭ de pescĭ.

Strigături poporale

din Câmpia Transilvaniei, culese de *A. M.* inv.

Multŭ mĕ'ntrébă frunda rară
Doru-mie de badea éră;
Dér mie cum sĕ nu'mĭ fie
Că'sŭ singură şi pustiă.
Muntele-i munte de pétrĕ
Totŭ doresce câte-odată,
Déră eu, sufletŭ de omŭ,
Cum n'aşŭ avé nicĭ unŭ dorŭ?

* * *

Voiă bună câte-odată,
Nu potŭ fi totŭ supĕrată:
Voiă bună când şi când
Nu potŭ umbla totŭ plângêndŭ;
Dela gură voiă bună,
La inimă glotŭ şi tină,
Dela gură voiă-mĭ facŭ
Din inimă plângŭ şi tacŭ.

* * *

Lasă-mĕ maică sĕ dormŭ
Că nu mi-i da după domnŭ,
Că'sŭ copilă de Românŭ
Nu mi-i da dup'unŭ străinŭ.
Lasă-mĕ măicuţa mea
Sĕ şedŭ eu cu cine-oiu vrea
Că ruşine nu'i avé.

Intêmplări diferite.

Incercare de sinucidere. In Clusiu sări în săptĕmâna trecută vĕndĕtorulŭ de covrigĭ cu sare Franz Jan în Someşulŭ micŭ cu intenţiunea de a se sinucide. O calfă de morarŭ l'a scosŭ din apă încă viu.

Lupŭ împuşcatŭ. Sâmbătă séra pe la 5½ óre vênătorulŭ Iónŭ Silea din Cârstianŭ a împuşcat la capĕtulŭ uliţii ce duce spre pădurea Cârstianului unŭ lupŭ frumosŭ şi bine nutritŭ.

Sinucidere. Din Şimleulŭ Silvaniei se comunică, că medicul de acolo Dr. Kopp s'a împuşcatŭ. Cum se vorbesce, nenorocitulŭ avea sĕ lupte în timpulŭ din urmă cu perplexitătĭ materiale.

Incendiare. Femea Opra Andreiu din Chezdi-Oşorheiu se înamoră în soldatulŭ Iuliu Kovacĭ, care însĕ nu voia sĕ scie de bĕtrânica Opra. Acésta află că Kovacĭ umblă sĕ câştige dragostea Mariei B. Ca sĕ'şĭ rĕsbune pe acésta, se furişă Opra în odaia Mariei B., puse cărbunĭ aprinşĭ în lada cu rufe a acesteia şi, ca sĕ fiă sigură de succesulŭ punerei focului, aruncă pe deasupra şi lampa cu petroleu. Din norocire Maria B. se întórse curêndŭ acasă şi cu ajutorulŭ vecinilorŭ stinse foculŭ. Opra e arestată.

Dela poliţiă. Erĭ séra s'a găsitŭ la berăria orăşenéscă de aci o broşe. Păgubaşa póte întreba la căpitănatulŭ orăşenescŭ.

Concertulŭ d-lui C. Georgescu.

Duminecă séra s'a datŭ concertulŭ d-lui Constantinŭ Georgescu după programulŭ anunţatŭ.

Înainte de tóte e necesarŭ sĕ accentuămŭ, că d-lŭ Georgescu n'a venitŭ aci cu pretenţiunĭ de *artistŭ*, dovadă că dênsulŭ merge *sĕ mai facă încă studii musicale*. Din contră, a venitŭ aci ca unŭ modestŭ cântăreţŭ, care în drumulŭ sĕu spre Milanŭ, unde vrea se'şĭ continue studiele, dă prin oraşele cu poporaţiune română câte o producţiune spre a'şĭ pute câştiga atâta câtŭ sĕ'ntêmpine cheltuelile cele mai urgente, fiindŭ avisatu numai la mijlócele sale proprii.

Acésta a înţeles'o partea cea mai mare din publiculŭ românŭ, şi o spunemŭ cu mare bucuria, chiarŭ şi publiculŭ neromânŭ afară de vre-o câţĭ-va, — carĭ nu erau informaţĭ despre scopulŭ concertului şi de aceea nicĭ n'a pretinsŭ dela unŭ *elevŭ încă* o deosebită prestaţiune artistică. D-nulŭ generalŭ de Pokay, de esemplu, i-a transmisŭ tinĕrului cântăreţŭ felicitările sale, recunoscêndu-ĭ talentulŭ de a puté deveni unŭ bunŭ cântăreţŭ şi urândŭ'i în acestŭ sensŭ.

Mărturisimŭ, că a surprinsŭ fórte neplăcutŭ pe toţĭ binevoitorii tinĕrului cântăreţŭ, vĕdêndŭ strania oposiţiune ce s'a făcutŭ dintr'o parte modestei sale întreprinderĭ, după ce dênsulŭ n'a venitŭ aicĭ sĕ concureze pe nimenĭ şi după ce, spre a'şĭ pute desvolta talentulŭ sĕu încă prin studiu, avea nevoia de ajutorŭ şi de încuragiare.

Vorbindŭ de concertŭ, bucata dintâiu, „Page, Ecuyer, Capitain“ e o scenă lirică fórte grea, pentru a căreia esecutare se cere multŭ studiu. Póte că vomŭ avé ocasiune sĕ-lŭ putemŭ audi pe d-lŭ Georgescu multŭ mai bine după vr'unŭ anŭ doi de studiu la conservatorŭ. „Romanţa Toreadorului“ din opera Carmen a esecutat'o mai bine, ér romanţa „Vorrei morire“ de Tosti a cântat'o fórte bine secerândŭ aplausele publicului. „Pe valulŭ mării“ şi „Dauţulŭ iubitei mele“ le-a cântatŭ de asemenea cu multŭ succesŭ. Se vedea că le simte mai bine, căcĭ aceste două bucăţĭ din urmă suntŭ compositiunĭ ale d-sale şi precum aflămŭ mai mulţĭ dintre auditorĭ şĭ-au esprimatŭ dorinţa de a şi-le puté procura.

D-lŭ Frank, pianistŭ escelentŭ, care a acompaniatŭ pe pianŭ pe d-lŭ Georgescu, merită tótă recunoscinţa, mai alesŭ că l'a acompaniatŭ gratuitŭ şi i-a pusŭ totŭ gratuitŭ şi pianulŭ la disposiţiune. D-lŭ Krause e unŭ distinsŭ violinistŭ, care a şi fostŭ viu aplaudatŭ de publicŭ pentru escelentele sale esecutiunĭ.

La concertŭ a luatŭ parte numerosŭ publicŭ, cum rare-orĭ se vede la astfelŭ de întreprinderĭ.

Ca încheiare mai spunemŭ, că d-lŭ Georgescu e angajatŭ de unŭ impresariu în corulŭ sĕu pe timpulŭ câtŭ va sta la Milanŭ, avêndŭ acesta a'i da tótă întreţinerea cât timp va sta la conservatorŭ, ér după terminarea studielorŭ, venitele de pe unŭ anŭ sĕ fiă ale impresariului.

Îi dorimŭ cele mai frumóse succese.

Ateneulŭ românŭ din Bucurescĭ.

Programa conferinţelorŭ publice pe an. 1888:

Duminecă 14 Februarie: D. C. *Esarcu*: Discursulŭ de deschidere. D. A. *Odobescu*: Edificiele rotunde şi pătrate cu dom circularŭ. Edificiulŭ Ateneului.

Duminecă 21 Februarie: D. Gr. *Tocilescu*: Luptele partidelorŭ din trecutŭ.

Joi 25 Februarie: D. Tache *Ionescu* Despre credinţă.

Duminecă 28 Februarie: D. Ionescu *Gion*: Entusiasmulŭ în trecuta generatiune.

Joi 3 Martie: D. Al. *Djuvara*: Representaţiunea minorităţilorŭ.

Duminecă 6 Martie: D. Gr. *Lahovary*: Criminalii la diferitele popóre.

Joi 10 Martie: D. V. *Laskar*: Socialismulŭ de Statŭ.

Duminecă 13 Martie: D. B. *Ştefănescu* dela Vrancea: Calităţile şi defectele ţĕranului românŭ.

Joi 17 Martie: D. Gr. *Maniu*: Ronsard şi epoca luĭ.

Duminecă 20 Martie: D. dr. N. *Garoflid*: Hypnotismulŭ, sugestiunea hypnotică din punctulu de vedere alŭ sciinţei şi alŭ legilorŭ.

Joi 24 Martie: D. Ştefanŭ C. *Mihăilescu*: A fi şi a părea.

Duminecă 27 Martie: D. C. C. *Dobrescu*: Haiducii.

Joi 31 Martie: D. *Iancovescu*: Proprietatea mare şi noile teorii sociale.

Duminecă 3 Aprilie: D. C. C. *Arion*: Bogaţii şi sĕracii.

Joi 7 Aprilie: D. Dr. *Urechiă*: Caracterulŭ.

Duminecă 10 Aprilie: D. Gr. *Păucescu*: Imbunătăţirea sórtei ţeranului.

Joi 14 Aprilie: D. G. D. *Theodorescu*: Miturile lunare: vercolacii.

Duminecă 17 Aprilie: D-na Dr. *Cuţarida-Crătunescu*: Hygiena. Décă hygiena trebue sĕ fiă obligatorie în scólele de fete.

Joi 28 Aprilie: D. Anghelŭ *Demetrescu*: Poemele omerice.

Duminecă 1 Mai: D. St. *Vasilescu*: Trei cuvinte.

Joi 5 Mai: D. Dr. *Clementŭ*: Conservaţiunea forţelorŭ la copii din punctulŭ de vedere hygienicŭ.

Duminecă 8 Mai: D. B. *Florescu*: Poetulŭ Grigore Alexandrescu.

Joi 12 Mai: D. A. *Macedonski*: Despre poesia română.

Duminecă 15 Mai: D. C. *Disescu*: Dreptulŭ de revoluţiune.

NB. Conferinţele care se vor adăuga pe lângă cele susŭ indicate se vorŭ publica prin diare.

Dare de semă şi mulţămită publică.

La balulŭ arangiatŭ în 4 Februarie st. n. în favorulŭ Reuniunei femeilorŭ române, pentru şcóla de fetiţe, au binevoitŭ a contribui:

D-nii: Nicolae Ordamovicĭ 2 fl., Teofilŭ Fauru 1 fl., Iosifu Ciura 1 fl., Dr. Simionŭ Caianŭ 2 fl., Kremniczki Jacob 2 fl., Alexandru Ciura 2 fl., Mihailŭ Cirlea 3 fl., Persian Márton 1 fl., Iónŭ Macavei jun 2 fl. Alexandru Danciu 2 fl., Tabakovicĭ Zoltan 1 fl., David Şamu 2 fl.. Simeonŭ Cisteanŭ 1 fl., Davidŭ Candin 3 fl., George Morarŭ 2 fl., Absolonŭ Fauru 2 fl., Iulia Bădău 1 fl., Iónŭ Têrnovénŭ 2 fl., Romulŭ Coţoiu 1 fl., Kátay Wien 2 fl., Nicolae Moldovanŭ 2 fl., Elena Cobori 2 fl., Iónŭ Gall 3 fl., Nicolae Mladinŭ 1 fl., Iosifŭ Draia 2 fl., Alexandru Filipŭ 5 fl., Laurenţiu Popŭ 2 fl., Georgiu Danciu 2 fl., Iosifŭ Cobori 1 fl., Horacsek Hauptman 1 fl. Hakman 1 fl., Klaus 1 fl.. Chadlos 1 fl., Ötvös Martius 1 fl., Petru Fizeşanŭ 2 fl.. Safundjie 1 fl., Iosifŭ Crişanŭ 2 fl., Corneliu Munteanŭ 1 fl.. Vásárhely Lajos 2 fl., Scwab 1 fl., Iuliu Mŭţ 1 fl. 50 cr., Neuman Adolf 2 fl.. Lövi 1 fl., Georgiu Ivaşcu 3 fl., Alexandru Ivaşcu 2 fl.. Terenţiu Giurchescu 2 fl., Dionisiu Jefleanŭ 2 fl.. Ivanovicĭ Rudolf 2 fl.. Nicolae Drumar 2 fl.. Heidler W. 1 fl., Schreiber Emilia 1 fl.. Eduard Eblea 1 fl.. Georgiu Truţa 1 fl.. Georgiu Balta 2 fl.. Ianoi Jozsef 1 fl.. George Anca 2 fl.. Nicolae Oprişa 2 fl.. Szabo Denes 2 fl., Petru Mladinŭ 1 fl., Petru Manea 1 fl., Gregoriu Suciu 2 fl., Arteniu Mărţiuşŭ 2 fl., George Şturza 1 fl., Zacharie Cióra 1 fl., Nicolae Onicĭ 1 fl., D-na Iulia Văsino 10 fl.. D-nii: Sabinŭ Teulescu 1 fl., Ioanŭ Munteanŭ 1 fl.. Teodorŭ Vâtca 1 fl.. Victorŭ Baritŭ 2 fl.. Dimitrie Cunţanŭ 2 fl., Simionŭ Sturza 2 fl.. Ráczkovy Lajos 2 fl.. Lanes Giurchescu 2 fl., Nicolae Lobonţŭ 2 fl., Deonisiu Adamoviciu 2 fl., Ioanŭ Iancŭ 2 fl., Dr. Basiliu Preda 3 fl., Romulŭ Furduiu 2 fl., Paulŭ Stoica 2 fl., Nicolae Cirlea 1 fl., Silviu Lazarŭ 1 fl.. Ioanŭ Cioră 1 fl., Augustinŭ Meteşŭ 1 fl.. Ioanŭ Laszlo protopopŭ 1 fl., Alexandru Macaveiu 1 fl.. Alexandru Tobiaşŭ (?)

A incursŭ preste totŭ suma de 150 fl. 50 cr. Spesele au fostŭ 87 fl. 50 cr.; prin urmare resultă unŭ venitŭ de 63 fl.

Subscrişii venimŭ a ne împlini cea mai plăcută datorinţă, esprimându-ne, în numele comitetului, cea mai căldurósă mulţămită şi recunoscinţă tuturorŭ stimatelorŭ dómne şi onoraţilorŭ domnĭ, carĭ au binevoitŭ a contribui şi a participa, arătându şi cu acéstă ocasiune interesulŭ ce-lŭ nutrescŭ faţă de Reuniunea nóstră.

Abrudŭ, în 6/18 Februarie 1888.

Anna Gall, preşedintă. **Alexandru Ciura**, secretarŭ.

Serata Brahms-Grieg.

Serata, ce se va da Joi în 1 Martie n. séra la 8 óre în sala şcólei ev. de fete în Gróverŭ şi despre care amŭ amintitŭ în numĕrulŭ de erĭ alŭ fóiei nóstre, are următorulŭ programŭ:

E. Grieg: 3 Sonate pentru pianŭ şi violină C-moll. Op. 45.

Brahms: a) „Mainacht“ Op. 43, b) „Liebestreu“ Op. 3. Cântece pentru baritonŭ cu acompaniare de pianŭ. „Adagio“ pentru pianŭ şi violină din Sonata Op. 78. „Wie bist du meine Königin““, Op. 32, pentru baritonŭ cu acompaniare de pianŭ. „Trio“ C-moll. Op. 101. pentru pianŭ, violină şi violoncelŭ.

Programulŭ îlŭ esecută: D-şóra Olga Grigorowicz (violină), D-lŭ Ernst Hintz (baritonŭ), D-nii Hugo Krummel (pianŭ), Max Krause (violină), C. Pöschl (violoncelŭ).

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Parisŭ, 28 Februarie. Se vorbesce, că generalului Boulanger i-se va lua comanda de corpŭ.

Varşovia, 28 Februarie. In dilele din urmă s'au cumpĕratŭ cantităţĭ colosale de cereale destinate pentru locurile întărite cu şanţurĭ Luck, Rovno, Dubno şi alte garnisóne vestice. In guvernamentulŭ Lublinŭ s'a făcutŭ din nou recensĕmêntulŭ cailorŭ, provisiunilorŭ şi articulelorŭ disponibile pentru trebuinţele armatei.

Berlinŭ, 28 Februarie. Acţiele Băncii rusescĭ au scădutŭ dela 48·70 la 38·50

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 28 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vend.	8.55
Argintŭ românescŭ	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'orĭ	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	107.—	„	108.—
Discontulu	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.30
Renta de hârtiă 5%	82.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	93.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	109.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişu	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulu ungurescŭ	119.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	122.80
Renta de hârtiă austriacă	77.55
Renta de argintŭ austriacă	78.80
Renta de aurŭ austriacă	108.20
Losurĭ din 1860	132.75
Acţiunile băncei austro-ungare	856.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	264.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	268.45
Galbinĭ împărătescĭ	5.98
Napoleon d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 împ. germane	62.17½
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Lasă-me măicuţă'n pace
Se şedŭ eu cu cine'mĭ place,
Că ruşine nu ţĭ-oiu face,
De ţĭ-a fostŭ dragă lumea
La urîtŭ nu mĕ'ndemna;
Urîtulŭ şi traiulŭ rĕu
Te duce la făgădĕu,
Dragostea şi traiulŭ bunŭ
Te întórce de pe drumŭ.

* *
*

Du-mĕ Dómne de p'aicĭ
Unde-i dilele mai micĭ,
Că pe aicĭ s'au măritŭ
Şi ómenii s'au rĕitŭ.

* *
*

Badea negru ca corbulŭ
Dragu'mĭ-e ca sufletulŭ,
Badea-i albŭ ca laptele
Mândra 'ntórce spatele.
Bădiţa celŭ albineţŭ,
E ca grâulŭ săcăreţŭ
Ilŭ ducĭ în têrgu n'are preţŭ,
Dér bădiţa negriciosŭ
E ca grâulŭ celŭ frumosŭ.

„Mariţo cu ochii verdĭ“.

Cântecŭ poporalŭ din Săcele, culesŭ din gura poporului de *D. Dogariu*.

I.

Frundulită bobuletŭ } bis.
Mariţo cu ochii verdĭ, }
Vin' puiule vin'.
Ficiorului se nu'i credĭ
Vin' puiule vin';
Că feciorŭ-i mare câne } bis.
Vine séra pe la tine }
Vin' puiule vin',
Până te dă de ruşine,
Vin' puiule vin'.

II.

Fóiă verde ş'o lălea,
Vin' bădiţo de mĕ ia!
Eu mândruţo-atuncĭ te-oiu lua,
Când mă-ta mĭ-a numĕra
Iarba de pe nouĕ luncĭ
Şi frunda din patru nucĭ.

III.

Ea ţĭ-a numĕra atuncĭ,
Când-a face plopulŭ nucĭ
Şi răchita mere dulcĭ.
Că n'are nicĭ trei parale
Sĕ-mĭ taie plopulŭ din cale,
Sĕ punŭ punte peste mare,
Sĕ-mĭ trécă Iorgu călare.

IV

Pe malulŭ Seretului
Paşte calulŭ Iorgului:
Unŭ firŭ paşte,
Altulŭ nasce
Şi nimicŭ nu se cunósce.

V.

Fóiă verde de cicóre,
Vine Iorgu meu călare
Cu cămaşa albă flóre
Spălată de fată mare
Şi svêntată prin diorĭ
S'o aibă de sĕrbătorĭ.

VI.

Iorgule, batista-ţĭ pică,
Sai, Mariţo, ş'o ridică!
Ş'o ridică binişorŭ
Sĕ-i cadĭ neichii mai cu dorŭ
Când-a fi ca sĕ mĕ'nsorŭ.

VII.

Ş'am disŭ vêrde bobuleţŭ,
Mariţo cu ochii verdĭ,
Eşĭ afară de mĕ vedĭ
Până suntŭ grânele verdĭ,
Că de se vorŭ secera
Tu în drumŭ vei aştepta
Totŭ de mine-i întreba.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugâm pe d-nii abonaţi ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţi, că mai avemŭ din anii trecuţi numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei,“ precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

ANUNCIU.

Primescŭ numai decâtŭ în condiţiunĭ favorabile unŭ **concipientŭ-candidatŭ de advocatură** în cancelaria mea.

Câmpenĭ în 25 Februariu 1888.

Gerasimŭ Candrea,
advocatŭ.

3—1

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.